

1. studeni - Svi Sveti A - B - C

*Radujte se i kličite:
velika je plaća vaša na nebesima! (Mt 5,12a)*

Prvo čitanje

Otkrivenje 7,2-4.9-14

Ja, Ivan, vidjeh drugoga jednog anđela gdje uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano nauditi zemlji i moru: "Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!" I začujem broj opečaćenih – sto četrdeset i četiri tisuće opečaćenih iz svih plemena sinova Izraelovih. Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena i puka i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem, odjeveni u bijele haljine, palme im u rukama.

Viču iza glasa: "Spasenje Bogu našem koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!" I svi anđeli, što stajahu uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića, padoše pred prijestoljem nice, na svoja lica, i pokloniše se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava i mudrost, i zahvalnica i čast i moć i snaga Bogu našem u vijeke vjekova. Amen." I jedan me od starješina upita: "Ovi odjeveni u bijele haljine tko su i odakle dođoše?" Odgovorih mu: "Gospodine moj, ti to znaš." A on će mi: "Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj."

Drugo čitanje

1. Ivanova 3,1-3

Predragi! Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A zato nas svijet ne poznaje što ne poznaje njega. Ljubljeni, sad smo djeca Božja, i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest. I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist.

U ono vrijeme: Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stade ih naučavati: "Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko! Blago ožalošćenima: oni će se utješiti! Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju! Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi! Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko! Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima. Ta progonili su tako proroke prije vas!"

Za razmišljanje

"Ovi odjeveni u bijele haljine, tko su i odakle dođoše?" (Otk 7,13) Ovo pitanje traži odgovor, ovaj blagdan naime nije tek sanjarenje bez veze sa stvarnošću našeg postojanja. Mi slavimo ono, što imamo namjeru postati! Jer blagdan Svih svetih je blagdan mogućeg sveca u svakom od nas.

Zaista postoje svakakva mišljenja o svecima, koji su živjeli prije nas. Jedno bi bilo, gledati ih tek u preobraženom stanju sa aureolom na glavi ili u slavi njihovog proglašenja svetima. U stvarnosti su sveci među nama – i onda, kad ono "Što ćemo jednom biti, još nije otkriveno" (usp. 1 Iv 3,2). Prije svega pripadaju zemlji, dio su Božjeg naroda koji hodočasti, koji se iz ovoga previranja penje u neprekinutom hodočašću prema vječnom gradu. Svece često držimo nadljudima, koji su svojim čudesima i posebnom snagom duše uspjeli umaknuti sudbini svih smrtnika. Promatramo li ih malo pobliže, prepoznat ćemo, da nisu uvijek nadvladali slabosti svog karaktera. Sveci su bili prepušteni svojim strastima – samo su ih znali staviti u službu svoje svetosti. Jer svetost je obraćena strast.

Sv. Bernhard je običavao nazivati Crkvu "ante et retro oculata" – između dva Gospodinova dolaska: s jedne strane gledamo natrag i orijentiramo se na idealu govora na gori, s druge strane gledamo naprijed na golemo mnoštvo iz Apokalipse, kojem ćemo se i mi uskoro pridružiti.